

ÚŘEDNÍ LIST

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 457-60, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 151

V Praze dne 20. října 1950.

Cena Kčs 2.—

OBSAH:

(606.—609.) 606. Výnos ministerstva vnitra, kterým se vydávají směrnice o nárocích svědků a znalců v trestním řízení správním.

607. Vyhláška ministerstva zemědělství o době lovu divokých kachen a odstřelu bažantích slepic.

608. Vyhláška ministerstva zemědělství o cenách chytané živé zvěře určené k dalšímu chovu.

609. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o zařazování hostinských a výčepnických podniků do cenových skupin.

606.

VÝNOS ministerstva vnitra

ze dne 16. října 1950,

kterým se vydávají směrnice o nárocích svědků a znalců v trestním řízení správním.

Ministerstvo vnitra vydává po slyšení zúčastněných ústředních úřadů k provedení § 84 trestního řádu správního č. 89/1950 Sb. tyto

směrnice

o nárocích svědků a znalců v trestním řízení správním.

I. Nároky svědků.

(1) Kdo se na předvolání dostaví k národnímu výboru jako svědek, má nárok na náhradu nutných výdajů a ušlé odměny za práci, i když z jeho výsledku bez jeho zavinění sešlo.

A. Náhrada nutných výdajů.

(2) Náhradu nutných výdajů tvoří jízdné, stravné a nocležné.

a) Jízdné.

(3) Jízdné se hradí svědkům, kteří nebydlí v místě, kde se řízení koná. Může-li svědek použít veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu jízdné za nejnižší třídu. Jízdné za použití rychlovlaku lze uhradit zpravidla při jízdách do vzdálenějších míst, jestliže by svědkovi jinak s ohledem na dobu jednání nebylo možno dostavit se včas na místo řízení, po příp. bylo-li by mu nutno hradit nocležné (viz níže sub C). Není-li veřejného dopravního prostředku, poskytne se svědkovi, který nebydlí v místě, kde se koná řízení, místo jízdného náhrada 2 Kčs za každý kilometr. Ve větších městech při větších vzdálenostech místa řízení od stanoviště veřejného dopravního prostředku, kterého svědek použil (dráha, autobus a pod.), lze uhradit i místní přepravné na veřejném místním dopravním prostředku.

(4) Místní přepravné lze uhradit i osobám, které bydlí v místě řízení.

(5) Osobám, stíženým těžkou tělesnou chorobou nebo vadou, jakož i v jiných podobných zvláštních případech, lze uhradit jízdné i nad rámec těchto směrnic (na př. vyšší třídu nebo jízdní výdaje i za soukromý dopravní prostředek). Poukaz k výplatě jízdného budiž v takových případech odůvodněn.

b) Stravné.

(6) Nárok na stravné může uplatnit jen svědek, který nebydlí v místě řízení, trvá-li výkon jeho svědecké povinnosti včetně cest déle než 6 hodin. V takovém případě má svědek nárok na stravné v částce 40 Kčs, a trval-li výkon déle než 12 hodin, na stravné v částce 80 Kčs denně.

c) Nocležné.

(7) Nárok na nocležné přísluší svědkovi, který nebydlí v místě řízení, jestliže s ohledem na dobu řízení je nucen ubytovat se mimo domov.

(8) Nocležné se poskytne ve výši skutečně zaplaceného výdaje za ubytování, nejvýše však v částce 70 Kčs za jednu noc. Za noc, které svědek použije k cestě, přísluší mu nocležné jen tehdy, musí-li se téže noci ubytovat pro časný příjezd nebo pozdní odjezd.

B. Náhrada ušlé odměny za práci.

(9) Nárok na náhradu ušlé odměny za práci může uplatnit svědek, který pro plnění svědecké povinnosti byl nepřítomen v povolání a nemá za tuto dobu nároku na mzdu vůči svému zaměstnavateli. Svědkovi lze povolit náhradu skutečně ušlé mzdy podle průměru za poslední výplatní období na základě potvrzení svědkova zaměstnavatele.

C. Zvláštní ustanovení o náhradě nutných výdajů.

(10) Potřebuje-li svědek ze závažných důvodů (na př. věk, tělesný stav) průvodce, platí ustanovení oddílu A o náhradě nutných výdajů přiměřeně i pro tohoto průvodce.

II. Nároky znalců.

(11) Znalec má nárok na náhradu nutných výdajů a na přiměřenou odměnu.

(12) Znalci náleží náhrada hotových výloh, které užitečně vynaložil na provedení znaleckého úkonu. Náhrada věcných nákladů náleží v obecné ceně užité nebo upotřebené věci. Jinak platí o náhradě nutných výdajů znalců obdobně ustanovení odstavců 2 až 8.

(13) Výše odměny za znalecký úkon (znalečné) se řídí povahou odborných znalostí, jichž bylo třeba k provedení tohoto úkonu a délkou pracovní doby, potřebné k jeho přípravě a provedení.

Při stanovení výše odměny lze se v pochybnostech přidržet zásad stanovených § 1 vyhlášky č. 404/1950 Ú. I. 1.

III. Rozhodnutí o nárocích svědků a znalců a jeho provedení.

(¹⁴) Likvidaci nároků svědků na náhradu jest provést zpravidla ihned po skončení výsledku (po příp. ihned po té, když mu oznámí, že nebude jako svědek slyšen). K tomu se použije tiskopisu, jehož vzor se otiskuje v příloze (skl. č. 869) a který si mohou národní výbory objednat v odděl. IV/8 min. vnitra, Praha I, Anenský dvůr.

(¹⁵) Svědku lze přiznat náhradu nutných výdajů a ušlé odměny za práci jen tehdy, uplatní-li nárok nejpozději do 15 dnů

ode dne vydání svědectví nebo od doby, kdy mu bylo sděleno, že nebude jako svědek slyšen.

(¹⁶) Výdaj se účtuje na účtě 365 „Honoráře, poradní a podobné náklady“, na kapitole vnitřní správa.

(¹⁷) Náhrada nutných výdajů a přiměřené odměny znalcům bude poskytnuta po podání znaleckého posudku. Uplatnění nároku znalce není vázáno lhůtou, avšak národní výbor se stará o to, aby věc byla co nejdříve skoncována. Ustanovení odstavců 15—17 platí přiměřeně i tu.

Náměstkyně ministra vnitra:

Dr. Palečková v. r.

Strana 1.

Příloha k výnosu min. vnitra č. 606/1950 Ú. I. I.

..... národní výbor v.....
Zn.....

/ Rozhodnutí o nárocích svědka (znalce).

I. Panu(i), z....., který byl(a) předvolán(a) jako svědek — povolán(a) jako znalec při trestním řízení správním, konaném dne..... 195..... (zn.....), se přiznává:

jízdné za cestu z	do	a zpět	Kčs	h
stravné za			Kčs	h
nocležné (podle dokladu)			Kčs	h
ušlá odměna za práci (podle připojeného potvrzení zaměstnavatelova)			Kčs	h
náhrada věcných nákladů znalci			Kčs	h
odměna za znalecký úkon			Kčs	h
.....			Kčs	h
dohromady			Kčs	h

II. Účtárně
k přezkoušení, upravení a proplacení.

Dne..... 195.....

Strana 2.

Přezkoušeno a upraveno částkou Kčs h, která se poukazuje k výplatě v hotovosti*) — prostřednictvím Státní banky čs. v Praze.*)

Proti tomuto rozhodnutí můžete se odvolat do 15 dnů u..... národního výboru v.....
k

Dne..... 195.....

(přednosta účtárny).

Částku Kčs h, slovy....., jsem jako shora uvedenou náhradu dnes správně obdržel.

Dne..... 195.....

*) Nehodící se škrtněte.

607.
VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 13. října 1950

o době lovu divokých kachen a odstřelu bažantích slepic.

Ministerstvo zemědělství vyhláší podle § 24 odst. 7 zákona č. 225/1947 Sb., o myslivosti, a podle § 1 zákona č. 80/1948 Sb., kterou se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě:

§ 1.

V roce 1950 končí doba lovu divokých kachen 31. října.

§ 2.

(¹) V honitbách, v nichž odstřel bažantí zvěře nebyl plánován a kde tato zvěř byla teprve v posledních dvou letech vysazena, se odstřel bažantích slepic v roce 1950 zakazuje.

(²) V jiných než v odstavci 1 uvedených honitbách se dovoluje v rámci stanoveného plánu odstřel bažantích slepic v době lovu zákonem stanovené, t. j. od 1. listopadu do 31. prosince, při čemž však počet odstřelených bažantích slepic nesmí činit více než jednu čtvrtinu celkového plánu stanoveného odstřelu bažantí zvěře. Při odstřelu má být dbáno toho, aby nebyly odstřelovány mladé slepice.

§ 3.

Krajské národní výbory, v jejichž obvodech se vyskytla mandelinka bramborová, mohou v případě potřeby v ohrožených místech odstřel bažantí zvěře omeziti po případě vůbec zakázat.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí pouze v zemích českých.

Ministr:

Řuriš v. r.

608.

VYHLÁŠKA **ministerstva zemědělství**

ze dne 13. října 1950

o cenách chytané živé zvěře určené k dalšímu chovu.

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 2 odst. 2 a §§ 5 a 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

(1) Pro chytanou živou zvěř určenou k dalšímu chovu platí tyto nejvyšší výkupní ceny:

I. Zvěř spárkatá:

a) jelení	jelen chovný 2—4letý	7.200.—
	jelen chovný 5—8letý	9.000.—
	jelen chovný 8letý a starší	13.500.—
	laň	5.400.—
	kolouch	3.150.—
	jelen sika nebo viržinský:	
	jelen chovný 2—3letý	5.400.—
	jelen chovný 4—8letý	7.200.—
	laň	4.050.—
	kolouch	2.700.—
b) dančí	daněk chovný 2—4letý	6.300.—
	daněk chovný 5—8letý	9.000.—
	danělká	4.050.—
	danče	2.700.—
c) srnčí	srnec chovný 2—5letý	4.500.—
	srnec chovný 1letý	2.250.—
	srna	2.700.—
	srnče	1.350.—
d) mufloní	muflon 2—5letý	7.200.—
	muflon 1letý	2.700.—
	muflonka	2.700.—
	muflonče	1.350.—
e) kamzičí	kamzík 2—5letý	9.000.—
	kamzík 1letý	5.400.—
	kamzice	5.400.—
	kamziček	2.700.—
f) černá zvěř	kňour 2—5letý	5.000.—
	báchyně	3.000.—
	lončák	2.500.—
	sele	1.000.—

II. Zvěř drobná:

Provádí-li chytání

	kupec z honitby	majitel nebo pachtýř za účasti kupce	sám majitel nebo pachtýř
1. koroptve:			
do 1. listopadu	50.— Kčs	60.— Kčs	70.— Kčs
do 1. ledna	55.— Kčs	65.— Kčs	75.— Kčs
do 1. února	60.— Kčs	70.— Kčs	80.— Kčs
po 1. únoru	65.— Kčs	75.— Kčs	85.— Kčs
komorované koroptve: do 1. února			100.— Kčs
po 1. únoru			120.— Kčs

2. bažanti:

	chytá-li pouze majitel	z komory
do 1. ledna	160.— Kčs	180.— Kčs
v lednu	180.— Kčs	200.— Kčs
v únoru	200.— Kčs	240.— Kčs
v březnu	230.— Kčs	250.— Kčs

Provádí-li chytání

3. zajáci:

do 1. ledna	200.— Kčs	240.— Kčs	270.— Kčs
v lednu	220.— Kčs	260.— Kčs	300.— Kčs

Stanovené výkupní ceny zajíců platí pokud je zvěř odebrána v poměru pohlaví 1 : 1. Za každou lichou zaječku zaplatí vykupovač cenu zvýšenou o 100%. Pro samotnou zvěř samčí, pokud bude ve zvláštních případech vykupována, platí výkupní ceny snížené o 25%.

(2) Ceny podle odstavce 1 jsou nejvyšší a rozumějí se bez dávek na úřední úkony při vydávání povolení k odchytu, loco honbiště, u komorované zvěře loco komora, bez obalu. Ceny z komory lze požadovat jen tehdy, jestliže je živá zvěř přechovávána v prostorách (komorách) k tomu speciálně zařízených po dobu nejméně 14 dnů.

§ 2.

(1) Prodejní cena vykupovače jest příslušná výkupní cena stanovená v § 1 odst. 1 zvýšená o 30% u zvěře spárkaté, o 25% u koroptví, o 20% u bažantů a o 30% u zajíců.

(2) Cena podle odstavce 1 se rozumí za 1 kus živé, zdravé a vyspělé zvěře dobré jakosti se zárukou za živé dojití do stanice kupujícího, u zvěře určené pro vývoz do stanice předávací, bez obalu, franko podací stanice nebo podací poštovní úřad.

§ 3.

(1) Provedení odchytu majitelem (pachtýřem) honitby za účasti kupujícího předpokládá tyto úkony:

- u kupujícího: že dá k dispozici dva vedoucí chytače a dodá chytací zařízení (sítě a koše) franko do nejbližší železniční stanice honbiště,
- u majitele (pachtýře) honitby: že poskytne bezplatně ubytování vedoucím chytačům, převezve chytací zařízení (sítě a transportní koše) z dráhy do honbiště, po případě přemístí podle potřeby chytací zařízení v honbišti, postaví síť, dá k dispozici potřebné honce, jimž hradí mzdy, dodá potřebné krmivo pro dopravu zvěře a po ukončení odchytu odveze chytací zařízení do nejbližší železniční stanice a odevzdá je dopravě.

(2) Nemůže-li kupující odebrat chytanou zvěř loco honbiště, dopraví ji majitel (pachtýř) honitby na nejbližší poštovní úřad nebo železniční stanici a kupující mu uhradí za dopravu 3.— Kčs za 1 kg ž. v., u koroptví a bažantů za 1 kus.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 89 trestního zákona správního.

§ 5.

Výměr nejvyššího úřadu cenového č. j. 40.842-III/1-1948 ze dne 3. února 1948, o cenách chytané živé zvěře určené k dalšímu chovu, ve znění výměru č. j. 37.230-II/5-1948 ze dne 15. prosince 1948, a ustanovení výměru ministerstva zemědělství č. j. 19.316/50-VII/51-756 ze dne 17. března 1950, o předávacích cenách chytané spárkaté zvěře určené pro vývoz, se ruší.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v českých zemích.

Ministr:
Šuriš v. r.

609.

VYHLÁŠKA**Ministerstva vnitřního obchodu**

ze dne 18. října 1950

o zařazování hostinských a výčepnických podniků do cenových skupin.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví podle § 2 odst. 2 a § 5 odst. 1 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

(1) Hostinské a výčepnické podniky, závody a provozovny všeho druhu (dále jen „podniky“), mezi něž patří též automaty, bufety, jídelny, podniky sezonní, noční, horské, turistické a pod., zařazují se, pokud jde o podávání jídel a nápojů, do čtyř cenových skupin I. až IV. podle směrnice připojených k této vyhlášce.

(2) Ustanovení této vyhlášky se vztahují též na vyživovací střediska a zotavovny ROH, nevztahují se však na závodní jídelny, závodní kantiny a ostatní podobné podniky sloužící výhradně určitým skupinám osob.

(3) Podnik, který má více druhů hostinských provozoven podstatně se lišících vybavením, může být zařazen do několika cenových skupin.

§ 2.

(1) Nejvyšší cenová skupina je cenová skupina I., nejnižší cenová skupina IV.

(2) Označení cenových skupin ve všech platných cenových předpisech vydaných před účinností této vyhlášky pro podniky hostinské a výčepnické v zemích českých se mění ve smyslu ustanovení odstavce 1.

§ 3.

Zařazení do cenové skupiny III. a IV. provádějí okresní národní výbory, do cenové skupiny I. a II. krajské národní výbory. Do cenové skupiny I. může krajský národní výbor zařadit podnik pouze po předchozím souhlasu ministerstva vnitřního obchodu.

§ 4.

(1) Zařazení do cenové skupiny I. až III. se provede pouze na základě žádosti podniku. Žádost musí být podána nejpozději do 30 dnů ode dne uveřejnění této vyhlášky u národního výboru příslušného podle § 3.

(2) Národní výbory přezkoumají a provedou nejpozději do 31. prosince 1950 nové zařazení podniků podle směrnice připojených k vyhlášce a podnikům do téže lhůty vydají výměr.

(3) Podniky, které žádost o zařazení nepodají, jsou povinny účtovat ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky ceny platné pro nejnižší cenovou skupinu.

§ 5.

Podnikům, které mají zvýšené náklady vyplývající z povahy jejich provozu, může krajský národní výbor povolit k jejich žádosti přírůžky k platným cenám. Opis výměru s podrobným odůvodněním výše přírůžky jest krajský národní výbor povinen zaslat na vědomí ministerstvu vnitřního obchodu.

§ 6.

(1) Podniky, které poskytují služby příležitostně, mimo svoji stálou provozovnu, účtují nejvýše ceny stanovené pro jejich stálou provozovnu. Podniky, které jsou zařazené do několika cenových skupin, účtují podle té, jim povolené cenové skupiny, která odpovídá poskytovaným službám.

(2) Jestliže služby podle odstavce 1 poskytují více podniků různých cenových skupin, stanoví přípustné ceny okresní národní výbor příslušný podle místa konání.

§ 7.

(1) Podniky jsou povinny všechny své provozovny udržovat ve stavu, který byl podkladem pro jejich zařazení do cenové skupiny.

(2) Jestliže podnik zamýšlí žádati o přeřazení do vyšší cenové skupiny a za tím účelem chce provést úpravy, které by

tuto žádost opodstatňovaly, jest povinen dáti si tyto úpravy předběžně schválit národním výborem příslušným podle § 3.

§ 8.

Podniky jsou povinny ve všech provozních místnostech, v nichž se podávají jídla a nápoje, viditelně umístiti označení, do které cenové skupiny je podnik zařazen, po případě zda a v jaké výši mu byla povolena přírůžka podle ustanovení § 5. Totéž označení musí býti na jídelních a nápojových lístečích.

§ 9.

Ministerstvo vnitřního obchodu může povolit nebo naříditi výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 10.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle trestního zákona správního č. 88/1950 Sb.

§ 11.

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. ledna 1951.

(2) Zároveň se zrušuje vyhláška nejvyššího úřadu cenového č. 1013/1941 Ú. I. I, jakož i všechny ostatní předpisy odporující ustanovením této vyhlášky.

Ministr:

Krajčír v. r.

Směrnice

ze dne 18. října 1950

k vyhlášce ministerstva vnitřního obchodu č. 609/1950 Ú. I. I. o zařazování hostinských a výčepnických podniků do cenových skupin.**Článek 1.**

Do IV. cenové skupiny se zařazují hostinské a výčepnické podniky, závody a provozovny s běžným vybavením. Sem patří též samostatné výčepy, bufety, automaty a lidové restaurace.

Do III. cenové skupiny se zařazují hostinské a výčepnické podniky, závody a provozovny středního typu, lépe vybavené (prostřené stoly, ubrusky atd.), ve kterých se podávají jídla a nápoje ve větším výběru. Podávání jídel a nápojů zpravidla obstarává obsluhující personál.

Do II. cenové skupiny se zařazují hostinské a výčepnické podniky, závody a provozovny, které mají výběrově sestavený inventář, a u kterých způsob podávání jídel a nápojů předstihuje podniky předcházející skupiny. Odborné vedení a úroveň podniku je na takové výši, že může uspokojit i náročné hosty (bohatý výběr jídel, nápojů a jiných služeb). Podávání jídel a nápojů obstarává obsluhující personál. Do této skupiny se zařazují dobře vybavené restaurace a kavárny, zejména ve větších městech, lázeňských místech a rekreačních střediscích.

Do I. cenové skupiny se zařazují jen ty hostinské a výčepnické podniky, závody a provozovny, které svým zařízením, výběrem a způsobem podávání jídel a nápojů, jakož i poskytováním služeb, daleko předstihují podniky předcházejících skupin (podniky mezinárodní úrovně, stylově zařízené, s prvotřídním servisem a odborně školeným personálem ovládajícím cizí jazyky).

Článek 2.

Při zařazování jest třeba bráti přísné měřítko a velmi pečlivě zkoumat, zda podnik vyhovuje všem podmínkám, které jsou pro zařazení rozhodující. Zvláště přísného měřítka nutno použít při zařazování do nejvyšší cenové skupiny, jakož i při žádosti o přeřazení do vyšší cenové skupiny. Kromě znaků uvedených v článku 1 jest třeba též pečlivě přezkoumat, zda je v místě potřeba podniku určité cenové skupiny a zajistiti zejména, aby v každém místě byl v provozu přiměřený počet podniků lidových (nejnižší cenové skupiny).

Článek 3.

Krajské a okresní národní výbory jsou povinny provést v podniku místní šetření a přezkoušet veškeré důvody, které podniky na podporu své žádosti uvádějí. Tytéž národní výbory jsou povinny vésti podrobné záznamy o tom, na základě kterých skutečností se podnik zařazuje do určité cenové skupiny.